

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.9.2014 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Gemeente 's-Hertogenbosch v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-92/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 5 artiklan 7 kohdan a alakohta — Verolliset liiketoimet — Vastikkeellisen luovutuksen käsite — Tilanne, jossa kunta ottaa käyttöön rakennuksen, jonka se on rakennuttanut omalle maalleen — Viranomaisen ominaisuudessa ja verovelvollisena harjoitettu toiminta)

(2014/C 409/13)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Gemeente 's-Hertogenbosch

Muu osapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 5 artiklan 7 kohdan a alakohta on tulkittava siten, että sitä voidaan soveltaa pääasian kaltaiseen tilanteeseen, jossa kunta ottaa ensimmäistä kertaa käyttöön rakennuksen, jonka se on rakennuttanut omalle maalleen ja jota se aikoo käyttää 94-prosenttisesti sen pinta-alasta viranomaisen ominaisuudessa harjoittamaansa toimintaan ja 6-prosenttisesti sen pinta-alasta verovelvollisena harjoittamaansa toimintaan, josta 1 prosentti muodostuu verosta vapautetuista, arvonlisäverovähennykseen oikeuttamattomista suorituksista. Rakennuksen myöhempi käyttö kunnan harjoittamaan toimintaan voi kuitenkin oikeuttaa vähentämään kyseisessä säännöksessä säädetyn käyttöönoton perusteella maksetusta verosta vain sen suhteellisen osuuden, joka vastaa rakennuksen käyttöä verollisiin liiketoimiin kyseisen direktiivin 17 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 147, 25.5.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 11.9.2014 (Oberster Gerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – A v. B ym.

(Asia C-112/13) ⁽¹⁾

(SEUT 267 artikla — Kansallinen perustuslaki — Pakollista perustuslainmukaisuuden valvontaa koskeva liitännäinen menettely — Sen tutkiminen, onko kansallinen laki sekä unionin oikeuden että kansallisen perustuslain mukainen — Tuomioistuimen toimivalta ja tuomioiden täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Vastaajalla ei tiedetä olevan jäsenvaltion alueella kotipaikkaa tai olinpaikkaa — Toimivaltaa koskeva sopimus, kun vastaaja vastaa tuomioistuimessa — Poissa olevan vastaajan edunvalvoja)

(2014/C 409/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A

Vastapuolet: B ym.

Tuomiolauselma

1) Unionin oikeutta ja erityisesti SEUT 267 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle säännöstölle, jonka mukaan yleisten tuomioistuinten, jotka käsittelevät asiaa muutoksenhakutuomioistuimena tai viimeisenä oikeusasteena, on silloin, kun ne katsovat, että kansallinen laki on Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan vastainen, esitettävä käsiteltävänä olevassa menettelyssä valtiosääntötuomioistuimelle lain yleistä kumoamista koskeva pyyntö sen sijaan, että ne tyytyisivät jättämään lakia soveltamatta käsiteltävässä asiassa, siltä osin kuin tämän menettelyn ensisijaisuus vaikuttaa siten, että sekä ennen kuin tällainen pyyntö esitetään lakien perustuslakienmukaisuuden valvonnasta vastaavalle tuomioistuimelle että tarvittaessa sen jälkeen, kun tämä tuomioistuin on ratkaissut pyynnön, näillä yleisillä tuomioistuimilla ei ole mahdollisuutta käyttää oikeuttaan tai täyttää velvollisuuttaan esittää ennakkoratkaisukysymyksiä unionin tuomioistuimelle. Sen sijaan unionin oikeutta ja erityisesti SEUT 267 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä tällaiselle kansalliselle säännöstölle, kunhan mainitut yleiset tuomioistuimet voivat vapaasti

- saattaa missä tahansa asianmukaiseksi katsomassaan oikeudenkäyntimenettelyn vaiheessa, ja jopa lakien yleisen, liitännäisen valvontamenettelyn päätyttyä, unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi minkä tahansa tarpeelliseksi katsomansa ennakkoratkaisukysymyksen
- toteuttaa kaikki toimenpiteet, jotka ovat tarpeen väliaikaisen oikeussuojan varmistamiseksi unionin oikeusjärjestyksessä annetuille oikeuksille, ja
- jättää soveltamatta tällaisen liitännäisen menettelyn päätyttyä kyseessä olevaa kansallista lainsäädäntöä, jos ne katsovat sen unionin oikeuden vastaiseksi.

Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on tutkia, voidaanko kansallista säännöstöä tulkita näiden unionin oikeudesta johtuvien vaatimusten mukaisesti.

2) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 24 artiklaa, kun se luetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, että kun kansallinen tuomioistuin kansallisen lainsäädännön mukaisesti määrää poissa olevan vastaajan edunvalvojan vastaajalle, jolle haastehakemusta ei ole annettu tiedoksi sen vuoksi, että hänen olinpaikkansa on tuntematon, tämän edunvalvojan vastaaminen asiassa ei vastaa asetuksen 24 artiklassa tarkoitettua vastaajan vastaamista, joka on perusteena kyseisen tuomioistuimen kansainväliselle toimivallalle.

(¹) EUVL C 226, 3.8.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 11.9.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Technische Universität Darmstadt v. Eugen Ulmer KG

(Asia C-117/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2001/29/EY — Tekijänoikeus ja lähioikeudet — Poikkeukset ja rajoitukset — Direktiivin 5 artiklan 3 kohdan n alakohta — Teosten ja muun suojatun aineiston käyttäminen tutkimusta tai yksityistä opiskelua varten — Kirja, joka on asetettu yksityisten saataviin tarkoitukseen varatuilla päätteillä yleisölle avoimessa kirjastossa — Käsite ”hankinta- tai lisensointiehtojen piiriin kuulumaton teos” — Kirjaston oikeus digitoida sen kokoelmiin kuuluva teos saattaakseen sen käyttäjien saataviin tarkoitukseen varattujen päätteiden avulla — Teoksen saattaminen saataviin tarkoitukseen varattujen sellaisten päätteiden avulla, jotka mahdollistavat sen tulostamisen paperille tai sen tallentamisen USB-muistitikulle)

(2014/C 409/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof